VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 76 (5615) ◆ Sestdien, 1987. gada 27. jūnijā ◆ Maksā 3 kap.

ŠODIEN NUMURĀ

→ Rajona vēlēšanu komisijas ziņojums par 1987. gada 21. jūnijā ievēlēto Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputātu reģistrāciju (2. lappusē).

→ «Ko darīt ar rapsi?» — agrorūpnieciskā kompleksa problēmas un risinājumi (3. lappusē).

→ Atturība — dzīves norma (3. lappusē).

→ Par GDA vasaras daudzcīņas sacensībām (4. lappusē).

Lopbarības sagatavošanai — tempus un kvalitāti!

JĀPALIELINA ATBILDĪBA

V. SOLOVJOVS,

Latvijas KP Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs

Vasaras sākums lauksaimniecības darbiniekiem vienmēr ir saspringts. Šajā periodā jākopj tīrumi, jāsagādā lopbarība.

Liela nozīme ir sabiedriskā ganāmpulka nodrošināšanai ar pietiekamu daudzumu kvalitatīvas lopbarības, jo no tā taču ir atkarīga lopkopības produkcijas ražošanas uzdevumu izpilde. Galarezultātā šis darbs fokusējas iedzīvotāju pilnīgākā nodrošināšanā ar pārtikas produktiem, pēc tā cilvēki vērtē partijas politiku lauksaimniecībā.

Arī mūsu rajona partijas organizācija nevar palikt malā, kad tiek risināta problēma par lopbarības ražošanas sistēmas attīstību un pilnveidošanu.

Pagājušajā gadā rajons kopumā izpildīja siena, skābsiena un skābbarības ražošanas plānus. Taču tas nenozīmē, ka mēs varam būt apmierināti ar sasniegto. Bija arī tādas saimniecības, kuras neizpildīja uzdevumu, piemēram, skābsiena ražošanā — tie bija K. Marksa kolhoza un kolhoza «Rīts», kā arī Rudzātu un Rušonas padomju saimniecību kolektīvi, skābbarību vajadzīgajā daudzumā nesagatavoja kolhozos «Dubna» un «Vārkava».

Ik gadus, gatavojoties siena plaujai, kolhozu un padomju saimniecību partijas pirmorganizācijas šos visus jautājumus izskata sapulcēs, pieņem lēmumus, dod komunistiem uzdevumus. Taču pagaidām vajadzīgā atdeve nejūtama.

Tāpat kā pērn, arī šogad daudzas saimniecības pret zāles miltu un citu lopbarības veidu sagatavošanu izturas visai nogaidoši.

Laika apstākļi līdz šim lauku ļaudis nav lutinājuši. Modernā tehnoloģija tomēr ļauj sagādāt pilnvērtīgu barību jebkuros laika apstākļos. Tieši tā organizē darbu un strādā mūsu rajona pirmrindas saimniecības.

Tikai elastīga taktika, prasme manevrēt ar tehniku ļaus straujos tempos papildināt kvalitatīvas lopbarības krājumus.

«Nedrīkst samierināties ar to, ka daudzas saimniecības gadu no gada nenodrošina sevi ar nepieciešamo lopbarības daudzumu. Lopbarības bāzei jābūt atkarīgai no prasmīgas darba organizācijas, nevis no dabas untumiem,» atzīmēja Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmais sekretārs Boriss Pugo.

Lopkopības produkcijas ražošanas pieaugumu rajonā bremzē tas, ka ēdieni nav sabalansēti, īpaši sagremojamā proteīna ziņā. Zinātnieki un labāko saimniecību praktiskā pieredze ir pierādījusi, ka sabalansētību var nodrošināt ar daudzgadīgajiem zālājiem. Taču tikai tādā gadījumā, ja plauj vairākas reizes. Tas nozīmē, ka zāļu novākšana jāsāk agri un zaļā masa jāsaglabā, izmantojot ķīmiskos konservantus vai to mākslīgi žāvējot augstā temperatūrā.

Tomēr rajona saimniecības nesteidzas atzīt un izmantot lopbarības ražošanas progresīvo tehnoloģiju, ir inertas, nav vēl izskaust kūtrums un bezatbildība sasāpējušo problēmu risināšanā.

26. jūnijā bija noplauts vēl tikai 21 procents plānoto platību, sagatavoti 15 procenti zāles miltu. Tikai desmit saimniecības barības sagatavošanā izmanto ķīmiskos konservantus.

Šāda pieeja ir asi kritizējama.

Apstākļi prasa palielināt rajona saimniecību un agrorūpnieciskās apvienības speciālistu atbildību par uzticēto pienākumu. Partijas organizācijām nekavējoties jāsaasina prasības pret visu līmeņu vadītājiem. Runa ļau nav tikai par pasākumiem, kas daļēji uzlabotu situāciju, bet gan lai pilnībā izmainītu pieeju darba vērtēšanai, izmainītu domāšanas veidu. Lopbarības sagatavošanas sezonas beigās jau būs par vēlu izteikt kādas prasības.

Mēs nedrīkstam par galveno uzdevumu izvirzīt tikai sagādātās lopbarības daudzumu. Pilnībā ir jāizmaina arī katra strādājošā attieksme pret kvalitāti.

Pagājušajā gadā rajona saimniecībās tikai 57 procenti sagādātā siena atbilda pirmajai klasei, bet kolhozos «Rīts», «Zelta vārpa», «Dubna» — tikai 21 — 27 procenti. Kolhozos «Rīts», «Zelta vārpa», «Sīļukalns», «Nākotne» viena kilograma siena vērtība bija 0,48 — 0,46 barības vienības, bet Aglonas padomju saimniecībā vienā kilogramā barības vienību bija tikai 62 grami proteīna. Ļoti zema kvalitāte arī pagājušajā gadā sagatavotajai skābbarībai — vienā kilogramā tikai 0,11 barības vienības, bet K. Marksa kolhozā — pat 0,07, kolhozā «Rīts» — 0,08, Aglonas padomju saimniecībā — 0,09 barības vienības.

Tieši tāpēc barības kvalitātes jautājumu risināšanai ir jāpaklauj viss pārējais — darba organizācija un samaksa, materiālie un morālie stimuli, sociālistiskā sacensība.

Partijas organizāciju redzeslokā lopbarības sagatavošanas periodā jābūt ikvienam strādājošajam, ir jānodrošina palīdzība jaunajiem mehanizatoriem, jāatklāj darba disciplīnas pārkāpēji un jārada kolektīvos tāda atmosfēra, kur jebkura atkāpšanās no tehnoloģijas prasībām gluži vienkārši būtu neiedomājama, jāprasa lopbarības kvalitātes grupu nevainojams darbs un ir jāpalīdz tām.

Sagatavot tikai augstas kvalitātes lopbarību — tāds ir pirmais un galvenais uzdevums, kura izpildīšanai jāveltī visu strādnieku, visu speciālistu pūles.

Ir pagājis tas laiks, kad saimniecību darbību dažādos aspektos reglamentēja «no augšas». Šodienas orientieris ir viens — gala rezultāts. Tas jāaprēķina ne tikai zaļās masas, siena, skābsiena, skābbarības tonnās, ne tikai barības vienībās, olbaltumvielās.

Partijas pirmorganizācijām, rajona un ciemu padomju deputātiem, tautas kontrolieriem lopbarības sagatavošanā nekavējoties jāiesaista visi lauku iedzīvotāji, šefu organizācijas. Šogad ir jāsaražo arī 69,9 tūkstoši tonnu lopbarības sakņu. Taču vēl šodien ir tādas platības, kas nav pirmo reizi izravētas. Īpaši daudz — kolhozā «Dubna».

Šajā sarežģītajā situācijā nedrīkst no redzesloka izlaist kultivētās ganības un to kopšanu. Platības ir jāizmanto intensīvi. Jāatrisina lopbarības ražošanas perspektīvie jautājumi, vairāk uzmanības jāveltī to lauksaimniecības kultūru platību palielināšanai, kuras bagātas ar olbaltumvielām, taukiem.

Daudzas republikas saimniecības jau pārliecinājušās par rapša efektivitāti. Mūsu rajona saimniecību vadītājiem un speciālistiem jāizmaina attieksme pret šo kultūru, jāatturas no pārsteidzīgiem secinājumiem, kādi radās pagājušā rudens neveiksmju dēļ, kad laika apstākļi bija nelabvēlīgi rapsim. Vēlreiz jāizanalizē kļūdas, lai turpmāk tādas vairs neatkārtotos.

Ļoti aktuāla problēma bija un arvien vēl ir — no valsts fondiem saņemtas koncentrētas lopbarības patēriņa samazināšana. Tāpēc viens no galvenajiem zemkopju uzdevumiem, visa lauksaimnieku darba vērtēšanas svarīgākais kritērijs — droša pilnvērtīgas barības krājuma izveidošana, tajā pašā laikā samazinot graudu patēriņu lopbarībai un nostabilizējot izslaukumus un dzīvsvara pieaugumus.

Uzmanību: interesanta pieredze!

Pakalpojumu dienesta jaunie partneri

Jūs vēlaties izurbt aku ģimenes dārziņā. Citiem jāmeklē meistari un materiāli, lai uzceltu vasarnīcu, izremontētu dzīvokli... Vai šodien var atrisināt šos jautājumus, neizmantojot komunālo dienestu, kooperatīvu vai haltūristu pakalpojumus?

— Jā, — jums atbildēs Kuldīgā, — ja lietā liek pilsētas uzņēmumu un RARA rezerves.

Lai labāk izmantotu šīs rezerves, sadzīves pakalpojumu kombinātā radīts koordinācijas dispečerdienests, kas kļuvis par pasūtītāja un izpildītāja starpnieku. Šim gadam rajona izpildkomiteja noteikusi plānu, kurā paredzēts, ka pilsētas un lauku uzņēmumiem jāsniedz iedzīvotājiem pakalpojumi 600 tūkstošu rubļu apmērā. Protams, tas sastādīts, ņemot vērā katra uzņēmuma iespējas. Piemēram, remonta un celtniecības pārvalde var palīdzēt garāžu un individuālo māju celtniecībā, dzīvokļu remontēšanā.

Jaunais dienests, kam noteikts rajona izpildkomitejas ārštata nodaļas statuss, seko plāna izpildei un ar administratīvās komisijas starpniecību var ietekmēt tos, kas neizpilda uzdevumu. Tāpat tas analizē iedzīvotāju pieprasījumus un strādā pakalpojumu veidu paplašināšanas virzienā. Starp citu, patlaban rajonā tiek piedāvāti vairāk nekā 70 dažādi pakalpojumi.

— Tādējādi mūsu pilsētas un lauku uzņēmumi zināmā mērā kļuvuši par rajona sadzīves pakalpojumu kombināta filiālēm, — saka koordinācijas dispečerdienesta vadītājs, kombināta direktora vietnieks L. Pļavnieks. — Darbs vienā «iejūgā» ar jaunajiem partneriem ļauj pilnīgāk apmierināt iedzīvotāju pasūtījumus. Tāds ir pirmais solis. Otrajam nepieciešami direktīvi lēmumi, kas palielinātu uzņēmumu materiālo ieinteresētību pakalpojumu sniegšanā. Tas ļaus paplašināt darbu apjomus, nodibināt stingrāku kontroli par pasūtījumu izpildes terminiem un kvalitāti. Bet pagaidām, piemēram, no dienas, kad saņemts pasūtījums ierīkot urbumu, līdz tā izpildei var paiet mēneši. Bez tam dati, ko uzkrāj koordinācijas dienests, ļaus labāk organizēt individuālā darba veicēju darbību tā, lai viņi pirmām kārtām sniegtu tādus pakalpojumus, pēc kuriem ir vislielākais pieprasījums.

S. ĻAĻUŠKINS,

LATINFORM korespondents

Novadu sadziedāšanās

Pienācis brīdis, kad uz sadziedāšanos devušies folkloras ansambļi, kopas, etnogrāfiskie ansambļi, lauku kapelas. Aicināja gleznainā Sigulda. Dainu kalns, Krišjāņa Barona un Kronvaldu Ata atceres vietas. Jo nekur citur latviešu tautasdziesma neskanētu tik izjusti un pacilāti kā Gaujas krastos.

Republikas folkloras ansambļu salidojumā «Dziesmukalns-87», kas sestdien un svētdien notiek Siguldā, piedalās Saunas ciema, Preiļu siera rūpnīcas un Zundāņu ciema folkloras ansambļi, Neicinieku ģimenes ansamblis, arī Riebiņu ciema pašdarbnieces.

Siguldā skan Vidzemes, Kurzemes, Latgales un Zemgales pašdarbības kolektīvu priekšnesumi. Notiek plašs tautas lietišķās mākslas gadatirgus.

A. VELDRE

PAR 18. SASAUKUMA RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES PIRMĀS SESIJAS SASAUKŠANU

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēmusi sasaukt 18. sasaukuma rajona Tauta deputātu padomes pirmo sesiju 1987. gada 3. jūlijā rajona izpildkomitejas sēžu zālē. Sesijas darba sākums plkst. 11.00.

Sesijā izskatīs šādus jautājumus:

1. Organizatoriskie jautājumi.

2. Par rajona kolhozu un padomju saimniecību uzdevumiem, gatavojoties 1987. — 1988. gada lopu ziemošanas periodam.

3. Informācija par rajona dzīvokļu saimniecības un komunālā dienesta gatavošanos darbam ziemas apstākļos.

PAR PREIĻU RAJONA TAUTAS TIESAS TAUTAS TIESNEŠU REĢISTRĀCIJU

Saskaņā ar Latvijas PSR Likuma «Par Latvijas PSR rajonu tautas tiesu vēlēšanām» 52. pantu un pamatojoties uz apgabalu vēlēšanu komisiju protokoliem par Preiļu rajona tautas tiesas tautas tiesnešiem reģistrēti:

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALĀ Nr. 1

Jānis Jāņa d. SVIKLIŅŠ,

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALĀ Nr. 2

Sandra Jura m. NAUMOVA.

Rajona vēlēšanu komisija tautas tiesnešu vēlēšanām

PĒC KRITIKAS

„Dāvana vientuļai sievietei"

Tā saucās kritiskais materiāls, kurš bija publicēts mūsu laikraksta šī gada 19. maija numurā. Savā atbildē redakcijai Līvānu stikla fabrikas direktors J. SKREIVERS ziņo, ka minētais materiāls ir izskatīts. Izdota pavēle, ar kuru **«noteikta sevišķi stingra kārtība, kas jāievēro, noformējot dokumentus produkcijas paraugu izvešanai uz izstādi, māksliniecisko padomi, cenu apstiprināšanu, atestāciju, kā arī eksportējot paraugus.**

Materiāli par A. Bičkovu, J. Ivanovu, G. Kondratjevu nodoti izskatīšanai biedru tiesā.

Par produkcijas piesavināšanos Preiļu tautas tiesa sodīja fabrika strādnieku V. Moļu ar 50 rubļiem soda naudas. Pēc administrācijas lūguma stikla fabrikas arodbiedrības komiteja izskatīja jautājumu par biedra V. Moļa atbrīvošanu no darba par sociālistiskā īpašuma izlaupīšanu. Arodkomiteja nedeva savu piekrišanu V. Moļa atbrīvošanai no darba».

Rajona vēlēšanu komisijas ziņojums par 1987. gada 21. jūnijā ievēlēto Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputātu reģistrāciju

Saskaņā ar Latvijas PSR Likuma par vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanām 51. pantu un pamatojoties uz apgabalu vēlēšanu komisiju protokoliem par Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputātiem reģistrēti:

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 1

Jevgēnijs Kornēlija d. KOKORS, dzim. 1931. gadā, Preiļu rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks, Preiļu rajona izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētājs.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 2

Mārīte Antona m. VILCĀNE, dzim. 1964. gadā, sakaru elektromontiere.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 3

Irīda Alberta m. JANSONE dzim. 1949. gadā, Latvijas KP Preiļu rajona komitejas sekretāre.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 4

Boriss Stepana d. JEVTUŠINS, dzim. 1944. gadā, 1019. autotransporta uzņēmuma šoferis.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 5

Jānis Mihaila d. PODSKOČIJS, dzim. 1948. gadā, Latvijas KP Preiļu rajona komitejas propagandas un aģitācijas nodaļas vadītājs.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 6

Georgs Antona d. SPŪLIS, dzim. 1944. gadā, «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienības traktorists.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 7

Valentīns Fjodora d. KOZLOVS, dzim. 1937. gadā, Preiļu centrālās rajona slimnīcas ārsts rentgenologs.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 8

Pēteris Jāņa d. ZUKULIS, dzim. 1929. gadā, agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» generāldirektora vietnieks.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 9

Vladislavs Sīmaņa d. GERTMANIS, dzim. 1941. gadā, Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretārs.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 10

Anita Franča m. SONDORE, dzim. 1965. gadā, Preiļu sadzīves pakalpojumu kombināta friziere.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 11

Jevgēnijs Broņislava d. PASTARS, dzim. 1931. gadā, Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas celtņa vadītājs.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 12

Ļubova Vasilija m. KONDRATJEVA, dzim. 1963. gadā, Preiļu trikotāžas fabrikas brigadiere.

PREIĻU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 13

Valentīna Januša m. LIMANE, dzim. 1952. gadā. Preiļu rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītāja.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 14

Natālija Alberta m. VJAKSE, dzim. 1967. gadā, Līvānu stikla fabrikas 1. ceha tehniskās kontroles daļas vecākā kontroliere.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 15

Viktors Anatolija d. MAHINOVS, dzim. 1947. gadā, Latvijas agrorūpnieciskā kompleksa celtniecības apvienības autotransporta uzņēmuma Līvānu filiāles autoatslēdznieks.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 16

Vladimirs Aleksandra d. JERMOLAJEVS, dzim. 1950. gadā, Preiļu rajona prokurors.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 17

Voldemārs Andreja d. VILCĀNS, dzim. 1959. gadā, Latvijas ĻKJS Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 18

Atis Kārļa d. SEDVALDS, dzim. 1935. gadā, Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas direktors.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 19

Juris Andreja d. LOBREKTS, dzim. 1961. gadā, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta santehnikis atslēdznieks.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 20

Aija Gregora m. ZVANA, dzim. 1958. gadā, Līvānu stikla fabrikas tehniskās kontroles nodaļas vecākā kontroliere.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 21

Vladimirs Mihaila d. SKRIPŅIKS, dzim. 1954. gadā, Līvānu kūdras fabrikas atslēdznieks.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 22

Zinaida Antona m. LAČKAJA, dzim. 1961. gadā, Līvānu pilsētas sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības pavāre.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 23

Jānis Ēvalda d. KALVĀNS, dzim. 1958. gadā, Līvānu stikla fabrikas stikla pūtējs.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 24

Olegs Leonīda d. BUBNOVSKIS, dzim. 1950. gadā, Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas priekšnieks.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 25

Jeļena Josifa m. CVETKOVA, dzim. 1967. gadā, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta detaļu montētāja.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 26

Velga Voldemāra m. ŠVIRKSTE, dzim. 1961. gadā, Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas laborante-mikrobioloģe.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 27

Verners Pāvela d. VEIDE, dzim. 1942. gadā, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktors.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 28

Jānis Jura d. BOKĀNS, dzim. 1950. gadā, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta atslēdznieks.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 29

Jānis Andreja d. NEICENIEKS, dzim. 1934. gadā, Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas ekskavatora mašīnists.

LĪVĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 30

Viktors Georgija d. NIKOLAJEVS, dzim. 1948. gadā, Preiļu rajona arhitekts.

AGLONAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 31

Staņislavs Jāzepa d. GRIGULIS, dzim. 1957. gadā, enerģētiskās celtniecības Daugavpils pārvietojamās mehanizētās kolonnas Aglonas iecirkņa šoferis.

KAMEŅECAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 32

Nikolajs Romāna d. ĻEONOVS, dzim. 1959. gadā, Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas direktors.

RUTULIŠĶU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 33

Anita-Anna Alberta m. PLONIŠA, dzim. 1961. gadā, Aglonas padomju saimniecības pīļu fermas vetārste.

KAPIŅU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 34

Vladimirs Vasilija d. KONDRATJEVS, dzim. 1961. gadā, Aglonas padomju saimniecības, pīļu fermas elektrikis.

JAUDZEMU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 35

Nellija Jāņa m. PASTARE, dzim. 1958. gadā, Aglonas padomu saimniecības vecākā grāmatvede.

SALENIEKU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 36

Valērija Jāņa m. TROPA, dzim. 1940. gadā, Latvijas KP Preiļu rajona komitejas lauksaimniecības nodaļas vadītāja.

AIZKALNES VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 37

Imants-Jānis Jāņa d. BEKEŠS, dzim. 1955. gadā, Preiļu rajona izpildkomitejas lekšlietu daļas priekšnieks.

RAUDAVKAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 38

Anna Jāņa m. DAUGAVVANAGA, dzim. 1941. gadā, Raiņa kolhoza galvenā zootehnike.

VĀRKAVAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 39

Marija Jāņa m. DZERKALE, dzim. 1948. gadā, kolhoza «Vārkava» vetfeldšere.

GALENU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 40

Mihails Uljana d. MIHAILOVS, dzim. 1944. gadā, Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildomitejas priekšsēdētāja vietnieks.

LOMU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 41

Vasilijs Ivana d. BOGDANOVS, dzim. 1960. gadā, M. Gorkija kolhoza mehanizators.

JERSIKAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 42

Jānis Jāņa d. DESAINIS, dzim. 1944. gadā, Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks.

UPENIEKU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 43

Anita Imanta m. BERĶE, dzim. 1960. gadā, kolhoza «Rīts» galvenā agronome.

PELECU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 44

Vanda Staņislava m. NAGLINSKA, dzim. 1945. gadā, Latvijas KP Preiļu rajona komitejas organizatoriskās nodaļas vadītāja.

ĀRDAVAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 45

Pēteris Antona d. CIRŠS, dzim. 1944. gadā, K. Marksa kolhoza mehanizators.

LICU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 46

Aleksandrs Jeremeja d. JEGOROVS, dzim. 1954. gadā, Ļenina kolhoza mehanizators.

ŠAURUPES VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 47

Pēteris Ludviga d. BARKOVSKIS, dzim. 1933. gadā, Ļenina kolhoza priekšsēdētājs.

RAUNIEŠU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 48

Jānis Izidora d. GRANDĀNS, dzim. 1956. gadā, kolhoza «Nākotne» galvenais agronoms.

RIEBIŅU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 49

Voldemārs Anufrija d. ADAMOVICS, dzim. 1941. gadā, kolhoza «Krasnij Oktjabrj» 1. ražošanas iecirkņa priekšnieks.

OPŪGU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 50

Olga Vjačeslava m. PATREJEVA, dzim. 1960. gadā, agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» grāmatvede.

PIENIŅU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 51

Pēteris Ivana d. ROMANOVS, dzim. 1945. gadā, Latvijas KP Preiļu rajona komitejas otrais sekretārs.

RIMICĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 52

Mavrikijs Andreja d. LOMAKINS, dzim. 1943. gadā, tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs.

LAZDĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 53

Juris Jāzepa d. MASKALĀNS, dzim. 1961. gadā, kolhoza «Dzintars» šoferis.

ROZUPES VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 54

Jāzeps Jāzepa d. BRAKOVSKIS, dzim. 1940. gadā, Oškalna kolhoza priekšsēdētājs.

OŠKALNA VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 55

Valdis Osvalda d. ĀBOLIŅŠ, dzim. 1962. gadā, Oškalna kolhoza mehanizators.

DRUVU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 56

Alberts Aloiza d. EGLITIS, dzim. 1928. gadā, rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks.

RUDZĒTU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 57

Leonards Ludviga d. SPŪLIS, dzim. 1955. gadā, Rudzātu padomju saimniecības direktors.

LŪZENIEKU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 58

Jānis Ignata d. VILKAUŠS, dzim. 1941. gadā, Rudzātu padomju saimniecības lopkopis.

VIDU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 59

Ruta Antona m. VĒVERE, dzim. 1965. gadā, Rudzētu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretāre.

RUŠONAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 60

Vitālijs Ivana d. SUPRUNS, dzim. 1948. gadā, Preiļu rajona kara komisariāta kara komisārs.

KASTIRES VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 61

Pēteris Alfona d. BAŠKO, dzim. 1958. gadā, Rušonas padomju saimniecības mehānikis.

KATEGRADES VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 62

Ļubova Ivana m. SŅEPSTE, dzim. 1943. gadā, Rušonas padomju saimniecības lopkopības brigadiere.

GAILISU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 63

Viktors Savvas d. SOLOVJOVS, dzim. 1948. gadā, Latvijas KP Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs.

SAUNAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 64

Artūrs Pētera d. CIŠS, dzim. 1956. gadā, kolhoza «Sarkanā ausma» automehānikis.

SMELTERU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 65

Juris Jāzepa d. BRŪVERIS, dzim. 1952. gadā, Dzeržinska kolhoza virpotājs.

SILAJĀŅU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 66

Marija Jāzepa m. TRIFANOVA, dzim. 1952. gadā, Suvorova kolhoza sēklkopības agronome.

KOTĻAROVAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 67

Viktors Georga d. KORKOVS, dzim. 1952. gadā, rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs.

STABULNIEKU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 68

Broņislavs Jāzepa d. LAIZĀNS, dzim. 1945. gadā, Kirova kolhoza priekšsēdētājs.

DRAVNIEKU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 69

Vitālijs Izidora d. BALODIS, dzim. 1960. gadā, Kirova kolhoza 2. ražošanas iecirkņa priekšnieka palīgs.

TURKU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 70

Emīlija Jāņa m. BUGINA, dzim. 1950. gadā, kolhoza «Zelta vārpa» dispečere-operatore.

ZEPU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 71

Vladislavs Fabiāna d. VALTERS, dzim. 1938. gadā, kolhoza «Zelta vārpa» priekšsēdētājs.

SIĻUKALNA VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 72

Inta Vitālija m. SALENIECE, dzim. 1963. gadā, kolhoza «Sīļukalns» valdes priekšsēdētāja sekretāre.

TEILĀNU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 73

Jānis Jāzepa d. VUCĒNS, dzim. 1936. gadā, Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs.

UPMALAS VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 74

Arvīds Voiceka d. ONCKULIS, dzim. 1957. gadā, kolhoza «Dubna» šoferis.

VANAGU VĒLĒŠANU APGABALS Nr. 75

Janīna Viktora m. PRAŅEVSKA, dzim. 1954. gadā, Vanagu astoņgadīgās skolas direktore.

Rajona vēlēšanu komisija

Jaunais „Zaporožecs"

Vieglā automobiļa «Zaporožecs» jauno modeļi gaidījām ilgi. Un, lūk, tas drīz parādīsies pārdošanā. Kāds tas būs? Cik maksās? Atbildes uz šiem un citiem jautājumiem vēlas saņemt daudzi. Tāpēc saīsināta veidā iepazīstinām ar publikāciju laikraksta «Izvestija», kura ievietota avīzes 25. jūnija numurā.

«Zaporožeca» jaunā modeļa nosaukums — ZAZ-1102. Pēc ārējā izskata tas nav līdzīgs nevienam no iepriekšējiem apvienības «AvtoZAZ» vieglo automobiļu modeļiem. Vienīgi saglabāti iepriekšējā modeļa 968M izmēri. Jauno «Zaporožecu» var salīdzināt, varbūt, ar VAZ-2108. Tam ir tāda pati virsbūve, moderns ārējais izskats, velkošie — priekšējie riteņi... Ražos divas jaunā «Zaporožeca» modifikācijas: parasto un «Luksu». «Luksā» būs citāda veida aparātu panelis (tajā iemontēta magnitola), salona apšuvums — no dārgāka materiāla. Daļu «Luksu» krāsos ar metalizētām emalijas krāsām.

Jaunajā «Zaporožecā» uzstādīta piecpakāpju ātrumkārba. Piektais ātrums dod iespēju ekonomēt benzīnu, braucot ar lielu ātrumu. Jaunajā automobilī ir 50 zirgspēku jaudīgs četru cilindru motors, tas novietots priekšgalā škērsām. Maksimālais ātrums parastajam modelim 145 kilometri, «Luksam» — 155 kilometri stundā. Parastajā modelī uzstādīts vienkameras karburators, «Luksā» — divkameru «Soleks» tipa karburators kā «Žiguļos». Benzīna patēriņš — 4,5 litri uz 100 kilometriem, braucot ar ātrumu 90 kilometri stundā; 6 litri uz 100 kilometriem, braucot ar ātrumu 120 kilometri stundā. Benzīna patēriņš pilsētā — 6,7 — 6,9 litri. Motora dzesēšana — ar ūdeni.

Jaunā modeļa gabarīti ir tādi paši kā pašreizējam «Zaporožecam», taču, mainot konstrukciju, palielināts salons. Jaunajā četrvietīgajā automobilī kļuvis plašāk gan tā vadītājam, gan pasažieriem. Aizmugures sēdeklis — atliecams. Tādējādi iespējams palielināt bagāžnieku.

Svarīgi, protams, ne tikai tehniskie rādītāji, bet arī mašīnas cena. Apvienība iesaka noteikt «pakāpju» cenu, proti — sākumā pārdot jauno automobili par 5 300 rubļiem, bet pēc gadiem trim cenu samazināt līdz 4 900 rubļiem. Tas pagaidām ir tikai ierosinājums, galīgo vārdu teiks PSRS Finansu ministrija un Valsts cenu komiteja. Apvienības generāldirektors uzskata, ka ar laiku cenu varētu pazemināt pat līdz 4 000 rubļu.

Šogad apvienībai jāizlaiž pieci tūkstoši jauno «Zaporožecu», 1988. gadā — 75 tūkstoši. Turpmāk plānots palielināt ražošanu līdz 150 tūkstošiem jauno automobiļu gadā.

Šodien — Izgudrotāju un racionalizatoru diena

Sabiedrībai vajadzīgs cilvēks

Tiešām tā es gribu raksturot vienu no mūsu strādniekiem — atslēdznieku Nikolaju Mihailovu, kuru organizācijā pazīst, domāju, jebkurš. Pazīst un, kas arī nav mazsvarīgi, ciena. Par aso, vērīgo prātu, atjautību, par zelta rokām (un tā var teikt nepārspīlējot), par pastāvīgo gatavību steigties palīgā. Nebaidos apgalvot, ka Nikolajs Mihailovs ir cilvēks ar iedzimtu talantu. Tiesa, augstāko izglītību viņš nav ieguvis, taču atslēdznieks uzkrājis plašas tehniskās zināšanas un milzīgu praktisko pieredzi, kuru atņemt nevar neviens.

Jau divdesmit centimetru biezā kaudzītē pa mūsu PMK nostrādātajiem 11 gadiem sakrājušies Goda raksti un autora apliecības. Kaut arī ekonomiskais efekts, ko dod, teiksim, N. Mihailova izgudrotais darbagalds tērauda trosu griešanai, rubļos izteikts, nav sevišķi liels, tomēr arhaiskā āmura un cirtņa vietā šo darbu tagad palīdz veikt elektropievads un disks. Paaugstinājies gan darba ražīgums, gan darba kultūras līmenis. Bez racionalizatora tiešas līdzdalības neiztika arī, pilnveidojot polietilēna drenāžas cauruļu tinumu līniju. Bet sevišķi nepieciešamas un noderīgas ir Nikolaja Mihailova izgatavotās sīkās, dažkārt kapeiku vērtās detaļas, kuras bāzē pat dienas laikā ar uguni nesameklēsi. Pie tam nereti šīs detaļas daudzējādā ziņā pat pārspēj rūpnīcā ražotās.

N. Mihailovs ir komunists ar 25 gadu ilgu stāžu. Viņš dara savu darbu godīgi un pēc labākās sirdsapziņas, vēl vairāk — cenšas padarīt līdz galam to, ko paveikt ne vienmēr ir bijis pa spēkam pat rūpnīcās, kur tiek izmantotas vismodernākās iekārtas un strādā visizglītotākie speciālisti. Un N. Mihailovam vienmēr izdodas īstenot savu ieceri.

V. PANKOVS,
Preiļu 21. PMK priekšnieka vietnieks

M. KALNIŅA foto

AGRORŪPNIECISKAIS KOMPLEKSS: PROBLĒMAS, RISINĀJUMI

Ko darīsim ar rapsi?

Jā, ko gan mēs īsti darīsim ar rapsi? Atbildi uz šo jautājumu vēl šopavasar meklēja lielākā daļa saimniecību speciālistu. Vieniem situācija kļuva skaidrāka, otri arī tagad mokās neziņā.

Dažādos masu informācijas līdzekļos jau ir pietiekami daudz stāstīts un rādīts, ka ziemas rapsis ir ļoti perspektīva kultūra, ka tā sēklas satur pat 45 procentus pārtikas eļļas, no 23 līdz 24 procentiem proteīna. Plaši popularizēti ir arī citi labumi, ko saimniecībām sola nodarbošanās ar rapša audzēšanu.

Lai rastu priekšstatu, ko par rapsi domā agronomijas speciālisti, uz sarunu aicināju kolhoza «Sarkanā ausma» galveno agronomi Antoniju Pūdži. Lūk, kas ar šo problemātisko kultūru notiek «Sarkanajā ausmā». Saimniecība rapsim pagājušā gada rudenī atvēlēja 24 hektārus. Iesēja labos, kvalitatīvi sagatavotos laukos, optimālajos terminos, tas ir, līdz 15. augustam. Nevar teikt, ka šopavasar kolhozā bija skaidrs, kas notiks tālāk. Viena hektāra platībā zaļo masu pamazām vien novāca un aizgādāja uz fermu cūku piebarošanai. Ēda labi, bet, protams, ne tik daudz, lai varētu visu izbarot. Arī laiks bija ierobežots — masa ir maiga un sulīga tikai divas vai trīs nedēļas.

Tālāk saimniecība izvēlējās divas rapša izmantošanas iespējas: desmit hektārus atstāja sēklu iegūšanai, pārējo atvēlēja skābbarībai. Pēdējais variants, lai pārliecinātos, cik barības vielām bagāta un kvalitatīva ir skābētā masa, cik labprāt to patērēs nobarojamie liellopi, vai ēdīs arī govis. No lauka uz bedri atgādātā rapša masa tika sajaukta ar stiebrzālēm (proporcija 1:1), kā konservantu izmantoja sāli.

Platības, kas atstātas sēklu ieguvei, pagaidām izskatās labi. Taču plaujas laiku kolhozā gaida tomēr ar nelielām bažām. Galvenokārt tāpēc, ka samērā īss ir laika periods, kad rapša sēklu ieguve ir maksimāla. Pārgatavojušās pākstiņas pārsprāgst, un sēklas, protams, izbirst.

Bažas māc vēl arī tāpēc, ka nav skaidri zināms, ko ar iekulto sēklu darīt tālāk. Agrorūpnieciskās komitejas pašreizējais ziemas rapša audzēšanas mērķis paredz to izbarot lopiem, nevis pārdot valstij. Taču ir arī otrs uzdevums — sēkla pārdodama valstij, lai segtu vajadzību pēc augu eļļas. Par vienu tonnu tiks maksāti 600 rubļi un attiecīgs daudzums kombinētās spēkbarības lopiem. Tātad visai izdevīgi.

Kolhoza «Sarkanā ausma» galvenā agronome atzina, ka neizpratne, ko darīt ar rapsi, radusies pavisam vienkārši. Pat studiju laikā Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā šo kultūru nosauca tikai kā vienu no daudziem eļļas augiem. Konkrēta audzēšanas tehnoloģija speciālistiem netika izskaidrota. Tieši tāpēc tagad katrs darīja, kā pašam likās labāk un vienkāršāk. Viens rapsi pavasarī apara, otrs noganīja, trešais plāva un veda uz fermu bulļiem, kuri pāraugušo un koksnaino masu vairs negribēja ēst.

Patiešām, neticība ziemas rapsim kolhozos ir izraisījusi tādu kā mazvērtības sajūtu un paviršību audzēšanā. Agronomi gaida no RARA speciālistiem lietiškus padomus, konkrētus situāciju risinājumus.

L. STRODE

Atturība — dzīves norma

Veido pamatu

— Esmu sieviete, esmu māte, esmu skolotāja. Tāpēc! — teica Līvānu 1. vidusskolas skolotāja Skaidrīte Šmite. Aizsteigdamās priekšā manam jautājumam, kas viņai pamudinājis nostāties uz tik stingra cīņas ceļa pret alkoholu, žūpību, ieņemt tik izteiktu autisonisku nostāju veselīga dzīvesveida propagandēšanā. Uz šo jautājumu viņai ne reizi vien jau ir nācies atbildēt. Tāpat kā pirms pāris gadiem izturēt šādus uzbrukumus: «Šmite, jūs taču izskatāties pilnīgi vesela, un vai tad ne pilītes nevar?».

Pēc tam, kad sabiedrības saprātīgās daļas alkas pēc veselīga dzīvesveida beidzot bija apstiprinātas ar attiecīgiem valdības lēmumiem, šādi jautājumi vairs neatskanēja. Toties...: «Šmite, kad jūs sākat runāt par alkohola kaitīgumu, man kļūst nelabi ap sirdi» — gan.

Šādos brīžos viņu stiprina kas cits. Mazas skolniecītes stāstījums: «Es šonakt nenakšņoju mājās. Mamma bija piedzērusies. Viņa mani izdzina». Meitenītes klasesbiedrs: «Mans tētis sadauzīja spoguli, viņam tur kaut kas bija parādījies». Un trešā bērna «palepošanās»: «Bet mans tētis! Bet mans — apgāza televizoru!...». Un stiprina sirds smeldze dēļ tā septītklasnieka, kurš, līdz tam visādi labs zēns, kļuva nesavaldīgs, rupjš. Ilgi maldināja kristālu un paklāju pārticība šajā dzīvoklī līdz atklājās šausmīgā patiesība — māte plēgurol Gadījās visai klasei kopā iet — pretī streipuloja šī sieviete. Aizmirsusies nēmās uz ielas kārtot apgērbu. Neizdzēst to izmisīgo zēna kaunu, sāpes biedru priekšā. Vai tas sacerējums par pretalkohola tematiku, kurā kāda no vienpadsmitklasniecēm brīvi un nesaudzīgi izteica savas domas par vienu no pedagogiem, kuru nu nekādi nevarētu nodēvēt par sausā likuma cienītāju un kurš līdz tam bija pārliecināts, ka, lai atšifrētu pagirainu izskatu, šie bērni vēl par maziem.

Un visu šo iemeslu dēļ, kā arī, pavērojot, cik klasēs daudz ir «pelēkas masas» bez spilgtiem talantu, personību iezīmējumiem (neapšaubāmi, vecāku svētdienas vai ikdienisma alkoholisma rezultāts), arī personīgi saskārusies ar žūpošanas postu, Skaidrīte Šmite jau pirms vairākiem gadiem ieņēma stingru pozīciju, kuru īsi varētu raksturot tā: darīt visu — pārliecināt, audzināt, arī rāt un mācīt, pierādīt, lai šodienas skolēns ne vien rītdienas dzīvē, bet jau šodien, savu vecāku mājā pateiktu, ka grādīgās dziras pudelei te nav vietas. Ir rezultāti. Ir vecāki, kas viņai saka: «Skolotāja, jūs panākat, ka bērns nostājas pret mums, pret ģimeni». Interesanti gan — šādās mājās šņabja pudelei tātad ierādīta ģimenes locekļa vieta. (Jo dēls vai meita taču stājas pretī tai, nevis tēvam vai mātei.) Laiks to saprast.

Katrā klasē ir daudzi tādi, par kuriem skolotāja jau var galvot — viņi būs atturībnieki. Ir jau arī tagad. Skolēns — atturībnieks? Viņam, likumsakarīgi, tādam ir jābūt! Nesauksim tā svētā sašutumā, labi zinādami, ka daudziem padsmitgadniekiem vīna vai šņabja malks nav nebaudīts auglis. Jo — kur tad viņi pārnāk no skolas un pie kādiem galdiem bieži sēžas savu tuvinieku pulciņā? Drusciņ jau var! Tā šodien pateiks vēl daudzi jo daudzi vecāki. Visnožēlojamāk, ka arī sievietes. Tādu pārliecību ieaudzinot arī jauniešos. Tāpēc kategoriska pretalkohola nostāja, kaut arī no katriem desmit skolēniem iegūta tikai četriem (par šādu skaitli galvo Skaidrīte Šmite) ir vērā ņemams sasniegums. Kaut arī viņas pacietīgajam un rūpīgajam darbam reizēm nāk trieciens pat no negaidītas puses. Kā, piemēram, toreiz, kad cits skolotājs viņas klasē izteicās šādi: «Es zinu, jūs tiekat audzināti citādi, bet tomēr gribu pateikt, ka gada laikā pa reizei izdzert pa simts gramiem vīna nekas nav». Par laimi — šis ir ārkārtējs gadījums. Kopumā, kā atzīst Skaidrīte Šmite, no skolotāju puses, no skolas administrācijas viņa saņem vislielāko atbalstu. Savukārt pati cenšas (un ir arī izdevies) pierādīt, ka ikviena mācību priekšmeta stundā var atrast iespēju pretalkohola propagandai. Kaut pāris minūtes.

Skaidrīte Šmite nereti ir publicējusies mūsu laikraksta lappusēs, stāstījusi par savu darbu. Atgādināsim galveno. Skolā nodibināta Līvānu atturības kluba «Gaisma» sekcija, kuras darbs dalās divos virzienos — aģitācija, propaganda un brīvā laika organizēšana: lekcijas, referāti, aģitbrigādes uzstāšanās apkārtējās skolās un saimniecībās, arī attālajā Aglonas bērnu namā, pašu skolas vecāku sapulcēs, pilsētas organizācijās. Arī ekskursijas ar skolēniem uz alkoholisma uburu centriem — bērnu namiem Kakīšos, Kalkūnē, tikšanās ar «lielās» «Gaismas» biedriem, interesantu cilvēku uzaicināšana uz skolu utt. Paraugieties fotoattēlā, kur skolotāja redzama kopā ar piektklasniekiem. Kā nosaukt šos padsmitgadniekus? Taču ne jau par atturībniekiem (par lielu uzjautrinājumu pieaugušajiem). Tomēr tas ir sēklas zelta fonds, no kura atkal izaugs labs sējums. Tā domāju, vērodama, ka bērni, gan kārtojoties fotografēšanai, tomēr to uzskatīdami par otrās nozīmes pasākumu, kā galveno steidzās skolotājai pastāstīt, ko jaunu un interesantu kurš atkal ir atradis aģitbrigādes programmai. Lai no visas sirds un dvēseles parādītu savu nicinošo attieksmi pret ļauno kaiti, kas nomāc tik daudzus pazīstamus cilvēkus.

Šogad skolotāja mācījās vēstures pasniedzēju kursos un to nobeigumam gatavoja darbu «Mana praktiskā darbība, veicot pretalkohola, pretnikotīna un pretnarkomānijas audzināšanu vēstures stundās».

Jā, arī narkomānija šodien vairs neļauj, par to dzirdot, kā strausam iebāzt galvu smiltīs. Šodien par to vairs nav arī tikai jāspriedelē. Ir jāstāv pretī. Un, ja kādā vietā ar to jāsastopas, tad nav ko ķengāt no dažāda lieluma tribīnēm, kā tas bija ar šo pašu skolu. Tādā veidā ikvienas skolas pedagogos var ieaudzināt tikai šādu pārliecību — nerunāsim, izliksimies neredzam. Ja kas — galvu smiltīs. Pareizāk ir droši pateikt: jā, arī daži mūsu bērni aplipa ar šo mēri, aiz muļķības sarijās tabletes, bet domāsim, visi, ko darīt, lai ne pie jums, ne pie mums tas neatkārtotos. Un nevis klusēt, bet runāt. Runāt un vēlreiz runāt, lai ikviens skolēns no stāstījuma, no filmām, no attēliem redzētu, ar ko iesāk un ar ko pabeidz «baltā nāve», lai ikviens pieaugušais momentā spētu redzēt un novērtēt, kāpēc viņa bērna uzvedība vēl pirms pāris stundām bija citāda.

Pēc tam, kad Līvānu muļķa «čalīši» bija atgriezti pie skaidrā saprāta, skolotāja runājās ar vienu no viņu kompānijas, kurš bija noturējies pretī puišu piedāvājumiem. Starp citu, visjaunākais no visiem. Kā viņam nav gribējies reizē ar citiem rīt tās tabletes, skolotāja painteresējās. «Es jau neesmu tik muļķis,» parupjā valsirdībā atzinās zēns. «Es taču atceros, cik briesmīgi jūs stāstījāt par visām tām padarīšanām».

Piektajā klasē, kur viņa lasīja un analizēja kādu rakstu par narkotiku upuriem, gauži sāka raudāt kāds zēns. «Skolotāj, bet tas bojā gājušais bija mans brālēns...». Tagad šis zēns uzsvērti tuvojas šīs klases aktivistiem, nākošajai «Gaismas» mainai. Taču labāk iztikt bez tik šausminoši galējiem ietekmētājlīdzekļiem. Vēl ir laiks, kad pietiek ar pārliecinoši pateiktiem pareiziem vārdiem.

L. RANCĀNE
J. SILICKA foto

Rīt — Padomju jaunatnes diena

Ieaust savu mūžu...

Mēs steidzamies, skriešus vien metamies caur dzīvi. Un mums liekas, ka kaut kur priekšā būs kas svarīgāks, labāks, skaistāks. Un tikai retais no mums apstājas, lai ielūkotos ļaudīs, pasaulē ap sevi, lai atklātu to skaisto, kas ir tepat blakus. Vēl retāk mēs cenšamies daiļumu radīt paši.

Viena no tām jaunietēm, kas atrada par vajadzīgu mazliet apstāties, palūkoties sev apkārt un ieraudzīt skaisto mūsu tautas mākslā, ir Sandra Prikule. Nenoliedzami nopelni te, protams, ir mātei — ražošanas apvienības «Daiļrade» Līvānu iecirkņa vadītājai. Šeit strādā arī Sandra. Bet izprast ornamenta lomu latviešu tautas tērpa ansamblī viņai palīdz līdzdarbošanās Tautas studijā «Dubna». Ornamentālā māksla, kas iemūžināta tautas mākslas bagātajā pūrā, savā ritmiskajā uzbūvē ir vienkārša, skaidra un tuva mūsdienu estētiskajai gaumei un stilam.

Izprast ornamenta simboliku, ieaust to jostā, segā... Te var izteikt sevi un savu dzīvi. Šeit it viss ir svarīgs un nozīmīgs. Būtiska ir katra tautas tērpa detaļa, arīdzan prasme tērpu valkāt un jostu sasiet.

Sandra Prikule aužot savus ornamentus, savus rakstus, savu dzīvi.

V. RADIS

I. PLIČA foto

GDA vasaras daudzcīņa

Desmit rajona fizkultūras kolektīvi piedalījās GDA vasaras daudzcīņas sacensībās, kas 13. jūnijā notika Preiļos. Dalībnieku vecums — no 16 līdz 60 gadiem. Sacensību nolikums paredzēja spēku pārbaudi šaušanā, granātas mešanā, 60 vai 100 metru skrējienā. Diemžēl arī šovasar (tāpat bija pērn) GDA vasaras daudzcīņas sacensības notika bez peldēšanas. Rēzeknieši kārtējo reizi atteica savējo sporta bāzi, bet pašu mājas jopro-jām neesam gribējuši nodrošināt ar peldbaseinu. Laiks izdarīt secinājumus un pasteidzināt sporta būvju celtniecību, lai peldētāji varētu sacensties un nokārtot GDA normas savās mājās, bet bērni — iemācītos peldēt.

Daudziem dalībniekiem (arī Ļenina kolhoza komandai) šaušanas sacensības bija nepārvarama barjera. Tie, kuri šajā disciplīnā nespēja iegūt vismaz vienu punktu, no tālākām sacensībām izstājās.

Labus rezultātus uzrādīja līvānieši — eksperimentālā māju būves kombināta, eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas, Līvānu stikla fabrikas, arī padomju saimniecības «Aglona» komanda. Tas liecina, ka minētajos fizkultūras kolektīvos nopietni strādā sporta metodiķi A. Matusevičs, M. Treide, V. Poļakovs, J. Cakuls. Te darbojas sporta sekcijas, lielu vērību velta pamata sporta veidam — vieglatlētikai, strādājošo fiziskajai sagatavotībai. Tieši GDA sacensībās kā uz delnas atklājas metodika ieguldītais darbs, iestādes vai uzņēmuma attieksme pret sportu.

No 50 iespējamajiem punktiem 46 sašāva eksperimentālā māju būves kombināta pārstāve M. Kozlovska un padomju saimniecības «Aglona» daudzcīnnieks A. Pupics, 45 punktus — eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas sporta metodiķe M. Treide, 44 punktus — Raiņa kolhoza sportists J. Ziediņš. Šie rezultāti vēlreiz pārliecina, ka sasniegumi ir tur, kur radīta nepieciešamā bāze un apstākļi treniņnodarbībām.

Par šautuvju izveidošanu un iekārtošanu jārūpējas DOSAAF organizācijai. Bet dosafieši šajā ziņā ir kūtri un neizdarīgi. Iniciatīvu neizrāda ne rajona komiteja, ne pirmorganizācijas.

Granātas mešanā labākie rezultāti Kirova kolhoza sportistam J. Grandānam (startēja individuāli) — 63,40 metri un V. Meluškānam (agrofirma «Krasnij Oktjabrj») — 62,25 metri. J. Grandāns uzrādīja labu rezultātu arī 100 metru skrējienā — 11,8 sekundes.

Tiesneši un sportisti jutās vīlušies, kad ievēroja, ka Preiļu stadiona remontdarbi iesākti ar fantastiski augstas mūra sienas veidošanu, papildus tribīņu ierīkošanu (vai tad esošās ir nepietiekamas?!) un nevis ar sporta sektoru, skrejceliņu sakārtošanu. Izdangāts un bedrains ir futbola laukums, bet skrejceliņiem nav pat apmaļu. Vai tad nav saprātīgāk līdzekļus un darba rokas vispirms izmantot tur, kur tie būtu visvairāk vajadzīgi, bet labiekārtošanas darbus atstāt uz turpmāko? Diemžēl stadionā vērojama pretēja aina.

GDA DAUDZCINAS UZVARĒTĀJI

II pakāpes 1. grupa: **Ārija Pudule** (Kirova kolhozs) — 61 punkts. **Ivars Grandāns** (Kirova kolhozs) — 80 punkti.

II pakāpes 2. grupa: **Mārīte Treide** (Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca) — 82 punkti. **Jāzeps Šnepsts** (agrofirma «Krasnij Oktjabrj») — 79 punkti.

II pakāpes 3. grupa: **Ludmila Dembrovska** (Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca) — 44 punkti, **Anatolijs Pupics** (sovhozs «Aglona») — 72 punkti.

III pakāpes 1. grupa: **Anna Ivbule** (Kirova kolhozs) — 52 punkti, **Andrejs Nagliņš** (Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca) — 57 punkti.

III pakāpes 2. grupa: **Anna Mālniece** (Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca) — 56 punkti, **Alimpijs Rikovs** (starpsaimniecību celtniecības organizācija) — 62 punkti.

III pakāpes 3. grupa: **Ņina Jefremova** (Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca) — 69 punkti, **Alberts Čeirāns** (agrofirma «Krasnij Oktjabrj») — 59 punkti.

Par GDA vasaras spartakiādes sacensību uzvarētājiem starp fizkultūras kolektīviem kļuva agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» un Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas fizkultūrieši.

Vienlaikus ritēja veterānu spartakiāde GDA vasaras daudzcīņā. Taiā par uzvarētāju kļuva Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta komanda.

P. SKUTELIS,
galvenais tiesnesis

PRECIZĒJUMS

13. jūnijā publicētajā materiālā «Neviens nav pasargāts no nelaimes» pieļauta neprecizitāte. Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas šoferis N. Vasiljevs savu kuriozo braucienu, kurš beidzās Gailīšos ar kandžas dzeršanu M. Jahinas dzīvoklī, veica nevis ar dienesta, bet gan ar personīgo transportu.

Atvainojamies lasītājiem par pieļauto neprecizitāti.

Redaktors V. PETROVS

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus mācībām **zootehnikas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs.**

Tehnikumu beigušie iegūst **zootehniķa, tehniķa mehāniķa vai tehniķa celtnieka kvalifikāciju** ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajos kursos — ar vidusskolas izglītību.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Visās specialitātēs uzņem bez iestājeksāmeniem.

Dokumentus pieņem līdz 10. jūlijam.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,

dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

5 fotokartītes (3x4 cm),

izraksts no darba grāmatiņas,

norīkojums tiem audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.

Satiksme ar autobusu Rēzekne — Ismeri — Glužņova — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Roziņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefons: Lūznava — 314, 481, 490.

Administrācija

VALMIERAS 36. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

1987. — 1988. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

AR ASTOŅGADĪGO IZGLĪTĪBU:

nepārtrauktas stikla šķiedras ieguves operators;

spolētāja;

audēja kontroliere;

sieviešu apģērbu drēbniece (uzņem ar norīkojumiem, mācības latviešu valodā);

šķeterētāja (mācības krievu valodā).

Mācību ilgums 3 gadi. Audzēkņi saņem 50 procentu apmaksu par saražoto produkciju. Ir bezmaksas uzturs, kopmītne, apģērbs.

AR VIDUSSKOLAS IZGLĪTĪBU:

skaitļojamo mašīnu operators (stipendija — 30 rubļi mēnesī);

spolētāja šķeterētāja;

nepārtrauktās stikla šķiedras ieguves operators (stipendija 30 rbl. mēnesī, bāzes uzņēmuma piemaksa — 50 rbl. un 50 procentu piemaksa par saražoto produkciju).

Mācības notiek latviešu valodā. Mācību ilgums 1 gads. Ir bezmaksas kopmītnes.

Skolā darbojas pašdarbības pulciņi, sporta sekcijas un kinostudija.

Skolas adrese: Valmierā, Vadu ielā 3. Telefons — 32345.

RĒZEKNES 33. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam **sviesta meistara specialitātē** (mācību ilgums 3 gadi).

Skolā uzņem vispārizglītojošo skolu 8. klašu absolventus. Iestājeksāmeni nav jākārto.

Audzēkņi atrodas valsts apgādībā.

Ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pusi no nopelnītās summas.

Pēc skolas beigšanas audzēkņiem nodrošina darbu republikas piena rūpniecības uzņēmumos.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Ļenina ielā 155/1, telefons 33664, 32660.

PIRCĒJU IEVĒRĪBAI!

Svētdien, šī gada 28. jūnijā, Preiļu, Līvānu un Aglonas rūpniecības preču veikali, kā arī pārtikas preču veikali Nr. 2, Nr. 5, Nr. 6 un Nr. 9 Preiļos un Nr. 16 un Nr. 29 Līvānos strādās no plkst. 10.00 līdz 15.00.

Par lauku veikalu darba režīmu informācija gūstama veikalos.

Rajona patērētāju biedrības valde

PĀRDOD slaucamu govi kolhozā «Nākotne». Telefons 33729.

Kam, māmiņa, tālu gāji,
Kā saulīte norietēji?
Pietrūks tavu mīļu vārdu,
Tava gudra padomiņa.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Vilhelmīnei Vaivodei, MĀMIŅU pēdējā gaitā izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Māt, paliec,
Paliec, māt, smaidā,
Paliec, māt, glāstā,
Paliec, māt, jaukā bērnības stāstā!
(M. Bārbale)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Vilhelmīnei Vaivodei, no MĀMIŅAS atvadoties.

Darba biedri

Izdziest mūžs kā sveces liesma,
Izdeg tā kā saules stars,
Apklust tā kā laba dziesma,
Kas vairs sirdi neaizskar.
(J. Sirmbārdis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Albertam Livdānam sakarā ar MĀTES nāvi.

Autotransporta uzņēmuma Nr. 1019 kolektīvs

Katrai dienai — rītausmas mirdzumu,
Saulēkta skaidrumu,
kausu dzirkstoša prieka!

Ilggadīgo deputāti TEKLU SKRĒBELI sveicam 55 gadu jubilejā!

Rožupes ciema izpildkomiteja

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBAS SAGĀDES KANTORIS

dara zināmu cūkgaļas piegādātājiem, ka, sākot ar 1987. gada 1. jūliju, gaļu pieņems tikai saskaņā ar līgumiem. Tos, kuri 1987. gadā vēlas nodot cūkgaļu sagādes kantorim, lūdzam noslēgt līgumus.

MIRUŠO ATCERES DIENA

Upenieku ciemā 19. jūlijā:

Kapenieku kapos — plkst. 11.00,
Teilānu kapos — plkst 12.00,
Opolos kapos — plkst. 14.00,
Salenieku kapos — plkst. 15.00,
Seiļu kapos — plkst. 16.00.

Lūdzam piederīgos apkopt kapu kopiņas.

Paliec, māt, smaidā,
Paliec glāstā,
Paliec jaukajā bērnības stāstā.
(M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Livdānam sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Daudz dieniņu mūžiņā,
Cita viegla, cita smaga,
Smagāka tā dieniņa,
Kad pietrūka māmuliņas.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Jānim Stūrmanim, MĀMUĻU smiltājā izvadot.

ATU Līvānu filiāles administrācija

Laikraksts «Ļenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 899 eks. (latv. val. 9 937 eks., krievu val. 3 962 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 893.